

ת"פ 12104/05/19 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12104-05-19 מדינת ישראל נ' ס'

ת"פ 39032-04-20 מדינת ישראל נ' ס'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים המאשימה
נגד
א' ס'
ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאט הנאשם

גזר דין

כתבי האישום המתוקנים

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים שענינם עבירות אלימות במשפחה.

ת"פ 12104-05-19 (התיק הראשון) - בגין הודאתו של הנאשם בתיק זה, הורשע בעבירות של **כליאת שווא**, לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**החוק**) ובעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק. בחלק הכללי תואר, כי לנאשם אחות מבוגרת ממנו, גרושה ואם לשלושה ילדים, שביניהם התגלע ויכוח בשל רצונה של האחות לצאת לעבודה וסירובה לעבור להתגורר בבית ההורים.

מעובדות האישום הראשון עולה, ביום 23.1.2018 בשעת ערב מוקדמות שהה הנאשם עם המתלוננת בביתה. בעקבות ויכוח, שבר הנאשם חפצים, כלא אותה בחדר בביתה, וסירב לפתוח את הדלת למרות הפצרותיה. המתלוננת התקשרה למשטרה וביקשה שיגיעו לחלצה. בעוד היא ממתינה לשוטרים, הגיעו אחותה וגיסה של המתלוננת ופתחו לה את הדלת, לאחר שהייתה כלואה בחדר כשעה.

מעובדות האישום השני עולה, כי ביום 25.1.2018 הגיע הנאשם למשטרת "שלם" בעיר העתיקה כשבחזקתו סכין שהייתה תחובה בגבו ומוסתרת במעיל. כשהגיע הנאשם ליומנאי, מסר לו את הסכין ביוזמתו.

ת"פ 39032-04-20 (התיק השני) - מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם התגורר בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום עם הוריו ואחיותיו בבית הוריו.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 14.9.2020 פנה הנאשם לאחותו הקטינה ודרש ממנה לצאת מהחדר על-מנת שיוכל להשתמש בו, אך היא סירבה. בתגובה אמר לה שירצח אותה. בעקבות זאת, נטלה אחותו תרופות מסוגים שונים, ובעקבות כך הובהלה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי. בגין כך הורשע הנאשם בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

מעובדות האישום השני עולה, כי כשלושה שבועות לפני יום 22.4.2020 הבחין הנאשם באביו המתהלך בבית כשהוא נתמך באחד הקירות. הנאשם צעק לו: "לך כמו שצריך" וזרק לעברו כוס שהתנפצה. בגין כך הורשע הנאשם **בניסיון תקיפה סתם**, לפי סעיפים 379 ו-25 לחוק.

מעובדות האישום השלישי עולה, כי כחודש לפני האירוע שתואר לעיל, צעק הנאשם על אמו ואחיותיו, ואביו דרש ממנו לחדול מלצעוק. בתגובה, פנה הנאשם לאביו ששכב במיטתו, והיכה אותו. בכך הורשע הנאשם בעבירת **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

מעובדות האישום הרביעי עולה, כי כשבועיים טרם ה-22.4.2020 שהו הנאשם ואמו בבית ההורים, כשלפתע היכה הנאשם את אמו בפניה באגרופיו וגרם לה חתך בחלק הפנימי שמאלי בשפתה התחתונה. לכן הורשע הנאשם **בתקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

מהאישום השביעי עולה, כי כחצי שנה טרם ה-22.4.2020 דרש הנאשם מאחותו הקטינה להסיר מקיר חדרה תמונות המתעדות אותה וחברותיה. זו סירבה ובתגובה בעט בה הנאשם, היכה אותה בסטירות ומשך בשערה. בשל כך הורשע הנאשם **בתקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

מהאישום השמיני עולה, כי כשנתיים טרם ה-2.4.2020, היכה הנאשם את אחותו הקטינה באגרופ לפניה. בשל כך נגרמה לה המטומה סביב עינה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

מהלך הדיון

מעשיו של הנאשם במסגרת התיק השני, בוצעו שעה שתלוי ועומד נגדו התיק הראשון. בגין מעשיו בתיק השני, נעצר המשיב במסגרת חקירת האירועים ביום 23.4.2020. ביום 30.4.2020 הוגש נגדו כתב אישום יחד עם בקשה לעצרו עד לתום ההליכים נגדו. במהלך שהותו של הנאשם במעצר נפטר אביו, והוא יצא לסיום ימי האבל וחזר לבית המעצר בתוך מפחות מיממה. הוא לא נכח בלוויית אביו. ביום 7.7.2021 הורה כב' השופט הבכיר צימרמן על שחרורו של הנאשם למעצר בית מלא, ואולם ערר שהגישה המדינה על החלטה זו התקבל, ורק ביום 29.7.2020 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני (עמ"ת 15811-07-20). ביום 8.12.2020 הקל בית המשפט בתנאיו של הנאשם עת התיר לו לצאת לעבודה תוך ביטול הפיקוח האלקטרוני. ביום 10.12.2020 הודה הנאשם בשני כתבי האישום שצוינו לעיל. בפועל הנאשם לא יצא לעבודה בשל משבר קורונה והלחץ בבית האח אליו שוחרר, למעשה למעצר בית מלא, הפך קשה עד מאוד. בשל קושי להיעתר לבקשת הערב לשחררו מערבותו לנאשם, הוסכם לקיים את

דיון הטיעונים לעונש על-סמך הקיים בתיק, ביום 5.7.2021.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה, כי הנאשם כבן 21 רווק, השמיני מבין אחיותיו, אביו נפטר במהלך משפטו ואמו מבוגרת. תואר קשר הדוק בין הנאשם להוריו, וכן תפיסה שמרנית של הנאשם בכל הנוגע למושג כבוד המשפחה. עולה, כי הנאשם חש צורך לשמור על כבוד המשפחה בדרך של פיקוח על התנהלות אחיותיו, "שמירתן בתלם" ונקיטת אלימות מילולית וגופנית כל אימת שאינן נעתרות לדרישותיו. בהקשר זה זיהה שירות המבחן דפוסי חשיבה נוקשים והיעדר קבלת אחריות למעשים, תוך מתן הסברים מעולם הערכים של הנאשם, קרי הצורך לשמור על כבוד המשפחה. הנאשם לא הפר את התנאים המגבילים בהם שהה והיה מלווה ע"י עובד סוציאלי מטעם הפיקוח האלקטרוני. בהמשך הוטל עליו צו פיקוח מעצרים והנאשם אמור היה להשתלב בטיפול נוכח רצונו, ואולם הדבר לא צלח. השירות שוחח עם אמו של הנאשם שאישה את התרשמותו של שירות המבחן מהתנהלותו האלימה של הנאשם ומן הצורך שלו לשלוט בבנות ביתו. היא תיארה התנהלות אלימה לאורך שנים, כאשר גם בילדותו ובנעורו סבל מהתקפי זעם ואלימות. לנאשם אין עבר פלילי. שירות המבחן סבר שללא טיפול, תיוותר רמת המסוכנות של הנאשם לסביבתו גבוהה. שירות המבחן לא בא בהמלצה עונשית, אלא ביקש דחיה של מספר חודשים לצורך בחינת האפיק הטיפולי נוכח הבעת רצונו של הנאשם. בד בבד עם הגשת התסקיר בתחילת חודש יוני, צפה ועלתה בקשת האח שבביתו מתגורר הנאשם במסגרת התנאים המגבילים, לפטור אותו מערבותו ולאפשר לנאשם לשוב לבית הוריו. שירות המבחן שלל אפשרות זו נוכח מסוכנותו הגבוהה של הנאשם.

חוות דעת פסיכיאטרית

יצוין, כי במסגרת הליכי המעצר הופנה הנאשם לפסיכיאטר המחוזי על-פי המלצת שירות המבחן. מחוות דעתו של ד"ר שוורצמן עולה, כי הנאשם אינו מתמודד נפש, וכי הוא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות ב"גבעת התחמושת - המרכז למורשת מלחמת ששת הימים" בירושלים, החל מיום 22.7.2021.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים והישנותם וביקשה להטיל על הנאשם מאסר ממושך.

ב"כ הנאשם עמד מנגד על הנסיבות המורכבות וניסה לרדת לשורשן של הסיבות לביצוע העבירות מבלי להצדיקן כמובן. הוא עתר להסתפק בתקופת מאסר בעבודות שירות, נוכח תנאי המעצר הקשים בהם שהה הנאשם לאורך תקופה ארוכה, מבלי שהפר אותם ומתוך בחירתו, בליט ברירה, לסיים את ההליכים בטרם מיצה את התהליך הטיפולי.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם לעבירה בנסיבותיה, עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - הנאשם פגע במעשיו באופן קשה, חוזר ונשנה, בערכים המוגנים של כבוד האדם, חירותו והאוטונומיה שלו שהיא זכותו לנהל את חייו כרצונו. הנאשם ירד לחייהן של בנות משפחתו ואביו, הילך עליהם אימים במילים ובמעשים קשים, ושלל מהן את יכולתן לעצב את גורלן בידיהן. מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה. אשר להחזקת סכין, מדובר בעבירה הפוגעת בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ושלומו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-גבוהה בנסיבות המקרה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - אשר לתיק הראשון (כליאת שווא והחזקת סכין) - מדובר בעבירה מתוכננת במובן זה שהנאשם החליט לרדת לחייה של אחותו, ולהטיל עליה מגבלות שרירותיות אלא אם תיעתר לו. הוא שלל את חירותה הלכה למעשה, ונדרשה התערבות חיצונית כדי לסיים את המקרה. מדובר בהתנהגות בריונית ומשולחת רסן ונעדרת כל הצדקה. הנאשם אחראי לה באופן בלעדי ובעקבות המעשה גרם נזק למתלוננת מעצם כליאתה. הנזק הפוטנציאלי גדול אף יותר. אשר להחזקת הסכין, מדובר בעבירה מתוכננת ותמוהה בנסיבותיה, שפוטנציאל המסוכנות שבה - אדם המחזיק מאחורי גבו סכין בתחנת משטרה וניגש לשוטר - הוא עצום. הנאשם אחראי למעשה המסוכן ובנס לא נגרם נזק בפועל.

אשר לתיק השני (תיק האלימות כלפי בני המשפחה) - מדובר במעשים מכוערים נלוזים ופסולים, המבטאים תפיסה רכושנית של הנאשם כלפי אביו וכלפי אמו ואחיותיו. הנאשם לא בחל בכל אמצעי אלים על-מנת להטיל משטר טרור על אביו ובנות משפחתו האחרות, גרם נזק גופני ונפשי למתלוננים, ועלול היה לפגוע בהם אף מעבר לכך. הנאשם אחראי באופן מלא למעשים, הנובעים מתפיסת המציאות המעוותת והמסוכנת שלו.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - ביחס לכליאת שווא, מדובר בעבירת עוון שהעונש המירבי בגינה הוא שלוש שנות מאסר. ברע"פ 6466/17 פלוגי נ' מ"י (מיום 18.9.2017) אושר מתחם ענישה שבין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר ביחס לאישום שבו כלא הנאשם כליאת שווא את אשתו וילדיו. בגין אירוע זה ועבירות איומים ותקיפת בת זוג, נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר הדין אושר בבית המשפט העליון.

לגבי החזקת סכין בנסיבות של החזקתה במקום ציבורי הנטיה היא להטלת מאסרים. ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מ"י (מיום 22.1.2015) אושר מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונש של שנת מאסר בגין החזקת סכין בבית חולים. ברע"פ 3676/15 מחאג'נה נ' מ"י (מיום 8.6.2015) אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר ועונש של שישה חודשי מאסר בפועל למי שהחזיק סכין בכלא. כמובן שבנסיבות קלות יותר ניתן למצוא ענישה מקילה אף בדמות של"ץ, אך אין זה המקרה שלפנינו.

אשר לעבירות האלימות כלפי האב ובנות המשפחה - בנסיבות של תקיפה חבלנית ואיומים כלפי נהג אוטובוס, נקבע

מתחם שבין עבודות שירות ו-10 חודשי מאסר, ובסופו של דבר נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר וענישה נוספת בגין הפעלת מאסר מותנה - רע"פ 7645/20 כהן נ' מ"י (מיום 18.11.2020). בנסיבות אחרות של עבירות תעבורה ובריונות בכביש שכללה תקיפה חבלנית, נקבע מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר, והנאשם שם נדון ל-8 חודשי מאסר - רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מ"י (מיום 18.12.2019).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בתיק הראשון יעמוד על חודשיים מאסר ועד 12 חודשי מאסר, **ובתיק השני**, אני קובע מתחם אחד לכלל האישומים, הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר. סברתי כי קיים בין האירועים קשר הדוק נוכח הרצינות שעמד מאחורי עשייתם, זהות הקורבנות ותיחום האירועים לסביבה המשפחתית הקרובה. חלוף הזמן בין אירוע לאירוע אינו מהווה את הקריטריון היחיד להפעלת מבחן הקשר ההדוק, ועל יתר המאפיינים עמדתי לעיל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בתחילת שנות העשרים לחייו. מחד, הוא הודה בשני כתבי אישום וחסך זמן שיפוטי. אלא שמבט קרוב על נסיבותיו מלמד שהנאשם ביצע את המעשים נשוא התיק השני, שעה שתלוי ועומד נגדו התיק הראשון, כשזה לא הרתיעו; הוא לא קיבל אחריות אמיתית למעשים גם לפני, ושירות המבחן עמד על עיוותי החשיבה שלו ביחס לתפקידו המשפחתי כלפי בנות המשפחה; הוא לא שולב בטיפול הלכה למעשה ושירות המבחן עדיין מעריך את המסוכנות הנשקפת ממנו כמסוכנות גבוהה, ולא בכדי. למעשה, מעט מאוד ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם, לרבות העובדה שלא הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן את תנאי השחרור לאורך תקופה ארוכה. כמו כן, הנאשם ביקש ביוזמתו לסיים את ההליכים עוד בטרם מוצה התהליך הטיפולי, וזאת בשל הקושי הרב אותו חווה במעצר הבית המלא בו שהה לאורך חודשים.

המיקום במתחם

נוכח זאת, יש למקם את הנאשם בחלק הגבוה של המתחמים שקבעתי.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע - בגזירת הדין לקחתי בחשבון גם את תקופת מעצרו בפיקוח אלקטרוני של הנאשם. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בכלא "ניצן" ביום 1.8.2021 עד לשעה 12:00, כשהוא מצויד בתעודת זהות ובהעתק גזר הדין;

ב. 9 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית (למעט פגיעה ברכוש) נגד בן משפחה בתוך 3 שנים משחרורו;

ג. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת איומים כלפי בן משפחה וכן עבירה של החזקת סכין או אגרופן, בתוך 3 שנים משחרורו;

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס יקוזז מן ההפקדה שבתיק זה וכל תיק קשור על אף כל הודעת עיקול. תיוותר יתרת חובה, תשולם עד ליום 1.1.2022. תיוותר יתרת זכות ועל אף כל הודעת עיקול, תוחזר היתרה למפקידה, האחות אלאא צאלח;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית או מילולית (לרבות איומים) כלפי בן משפחה, וכן החזקת סכין או אגרופן, בתוך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם.

מורה על השמדת הסכין.

יש לשלוח לממונה ולשירות המבחן.

מובהר כי התנאים המגבילים יחולו על לתחילת ריצוי העונש. משמעות הדבר שאין הקנס מן ההפקדה אלא לאחר קבלת אישור התייצבות בבית הכלא. לאחר קבלת אישור זה, ניתן יהיה לבצע קיזוז בהתאם להוראותיי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"א, 05 יולי 2021, במעמד הצדדים.